

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XI. Petri pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

sub vini & panis figuris, ipso quod passim bibitur vino, & qui editur pane, factus es contempnibilior. Sed ego, quem voluisti stare in cōspectu tuo, non te negabo cum Petro denegante, sed confitebor cum Petro profitente, & dicam: Audiant cœli, & applaudant: audiat terra, & adoret: audiant Angeli, & exultent: audiant dæmones, & contremiscant: audiant hæretici, & frendeant: audiant Gentiles, & ringantur: audiant Judæi, & contabescant: audiat tota rerum universitas verba oris mei, imò & cordis mei: dicam & non negabo, & pro veritate, quam dicturus sum ego, *paratus sum & in carcerem, & in mortem ire*; pro illa veritate *animam meam penam*, pro ea sanguinem omnem oppignorabo: dicam audacter sine metu, rogatus de te, imò interrogatus à te quis sis Domine? dicam cum Petro, nec prius illud dicendi quam vivendi finem faciam: *Tu es Christus Filius DEI vivi*. Et ut talem, jam nunc procidens adorabo te.

Luc. 22.

33.

Joan. 13.

37.

Matt. 16.

16.

§. XI.

Petri pœnitentia.

Jam Petrus Christum ter negaverat, & ideò ter impius, & ter miser. Jam erat de numero illorū Petrus, de quibus loquitur Jeremias: *Induraverunt facies suas supra petram, & noluerunt reverti*. Jam verè Petrus à Christo aversus, conversus fuerat in petram. nunquid hic à te, ô Domine possem petere, quod ab Israelitis Moyles, stans coram petra; qui dicebat: *Num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere?* Et tu Domine, num de Petro, jam petra, aquam poteris ejicere? Vides jacentem Petrum, & non erigis? non audis festivo strepitu circumsonantem inferorum regionem, triumphantes Principes tenebrarum, ob extinctum illius lumen,

Jer. 3. 4.

Num. 30.

10.

men, qui erat lux mundi? Jam summo plausu acclamant hostes tui: Cecidit, cecidit petra illa, supra quam ædificanda est Ecclesia. Jam sibi ruinã promittunt totius fabricæ; cujus vident corruisse columnam. Et tu Domine usquequo? Ecce jacet in atrio prostratus miles tuus, Dux es, erige; Ecce ovem tuam in medio luporum; Pastor es, eripe: Ecce Petrum pereuntem, Jesus es, Salvator es, salva eum. Convertere aliquantulum à Caipha ad Petrum, respice discipulum. Avertisti faciem tuam, & ideo factus est conturbatus Apostolus tuus: opus hic est tuo oculo. Tuus enim oculus stanti est basis, confirmat; cadenti est manus, erigit; naviganti est cynosura, illuminat: pugnanti est classicum, animat: periclitanti est per fugium, liberat: currenti est stimulus, excitat. Claudis hũc oculum? jam stantes cadunt, vincuntur pugnantes, deficiunt currentes, desperant jacentes, merguntur navigantes, deniq; pereunt omnes. Respice Petrum illo oculo, jam in domo Caiphæ, quo ambulans juxta mare Galilææ, & fecisti piscatorem hominum. respice eum illo oculo, quo revelabas illi, quod esses Filius DEI vivi, & ille iterum fiet filius lucis. Quin & Petrus videns inimicum suum exultantem propter casum suum, tacitè ad te clamat: *Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? Respice & exaudi me Domine DEVS meus.*

Psal. 12.

8.

Usquequo Domine oblivisceris me in finem?

Psal. 79.

4.

Usquequo avertis faciem tuam à me? Jam semel te negavi, quia avertisti faciem tuam. Jam iterum negavi cum juramento, quia oblivisceris mei.

Jam tertio te negavi cum execratione mei. Usquequò oblivisceris mei: usquequo avertis faciem tuam? Ostende mihi faciem tuam, & salvus ero. Respice, & exaudi me Domine, iam appropinquavi utique

Psal. 106.

18.

que

que ad portas mortis. Respice, Infixus sum in limo profundis, & non est substantia. Respice, Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me. Respice, Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini sicut dixerat; quia priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et egressus foras flevit amarè. O quanta hic repentè metamorphosis! Christus videt, Petrus ardet: Christus amore ad Petrum convertitur, Petrus dolore ad Christum revertitur; Christus oculo emittit jacula, Petrus animo admittit vulnera. Dic Petre: *Vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum.* Petrus vulneraverat cor Christi dolore, eum negando; Christus vulneraverat cor Petri amore, eum respiciendo. Et de hoc vulnere exivit non sanguis, sed aqua. quis non stupeat, juxtà ac suscipiat vim oculi divini? Eodem momento quo respexit Christus, surrexit Petrus, stetit qui iacuit, flevit qui deliquit, & ut impensius què offenderat, amaret, flevit amarè. Ille oculus inspirabat illi spiraculum novæ vitæ, qui negando auctorem vitæ, erat vir mortis. Ille oculus uti ad Cainum fratricidam Deus clamabat: *Quid secisti?* Et mox disruptis cataraetis, quâ data porta fluunt lachrymæ. Eâdem horâ cecidit, & surrexit: vulnus accepit, & medelam vulneris. Tanti est à Christo respici. O homo! vide quo oculos convertas. Si illos aperis, ut videant vanitatem, quoties facti pœnitens exclamabis: *Oculus meus depradatus est animam meam.* Est oculus, qui animo est laqueus. Audi orantem Judith: *Capiatur laqueo oculorum suorum in me,* scilicet Helofernes: Est oculus, qui intuenti est regulus: dum nictat, necat. Si lubet aperire geminas illas vultus fenestras, illi aperi, qui est vita, ne ascendat mors per fenestras: si ad illum convertas oculos, conversus aspiciet te, & invenies gratiam

Ps. 68 3.

Matt. 26.

75.

Cant. 4.

Gen. 4.

Oculi

cauté

aperien-

di.

Tbren. 3.

5.

Jud. 9 13.

Jerem. 9.

21.

Ibren. 2.

I.

Serm. 7.

in Ps.

118.

Ps. 118.

132.

Oculi
Christi
quàm
poten-
tes.

gratiam in oculis eius. O oculus omnibus ad salutem necessarius! & peccator, magna est velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Tot commisisti delenda, & nunquam flevisi. Quis (petit Augustinus) stupris deditus, flagitijs involutus, lavat per singulas noctes lectum suum? Nescit flere, qui flenda committit, & cum sit ipse lachrymabilis, non habet pœna lachrymas sua. Si nescias flere, quis medebitur tui? Confide; non opus est ferreis, quibus te percutias, catenis; non hispidis, quibus te pungas, ciliicis; nec nodosis, quibus in corpus animadvertas, flagellis; nec quadraginta dierum, quibus te maceres, ieiuniis; non prolixis, quibus opem è cœlo pœscas, precibus: dic hoc unum cum Propheta: *Aspice in me, & miserere mei.* Unicus Christi aspectus est omnium, quos aspicit, salus. Quid ergo palabundos hinc inde circumfers oculos? Quid quid vides in hoc mundo præter Jesum, per quem factus est mundus, vel est, quia deficit, vanum: vel quia inficit, fœdum: vel quia interficit, sævum. Solius est Jesu, qui reficit, oculus. Si ardes libidine, si palles invidia, si contabescis mœrere, si in domitis affectibus transversus raperis, convertere ad Jesum, & dic: *Aspice in me, & miserere mei.* Si tibi blanditur caro, si lenocinatur mundus, si oppugnat dæmon: aude & iterum ingemina: *Aspice in me, & miserere mei.* Ubi Jesus semel respicit, mundus nobis desipit, & omnia quæ sunt mundi. Ubi Jesus respicit, cadunt catenæ de manibus, dissiliunt vincula: aperiuntur ultrò portæ ferreæ, redimuntur captivi. Ubi Jesus respicit, repente circumfulget nos lux de cœlo, illuminatur Intellectus, inflammatur Voluntas, corroboratur Spiritus, cor & caro exultant in Deum vivum. Ubi Jesus respicit, fiunt subito persecutores

Apostoli,

Apostoli, Publicani Evangelistæ, peccatores ejus discipuli, meretrices ejus sponsæ: redeunt ad patrem filii prodigi, surgunt paralytici, & tollunt grabatum suum, ambulant, & non deficiunt, currunt per viam mandatorum Dei, assumunt pen- nas sicut aquilæ, & volant. Ubi Jesus respicit, ex- templo, in ictu oculi, *cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt.* *Matt. II.*
 Ita; à Jesu respici, est salutem consequi. Quò *S.*
 ergo potes utilius convertere tuos oculos, quàm ad illum, qui te diligit ut pupillam oculi? Si illum aspicias, omnia quæ optas, impetras: quia, teste S. Ambrosio, *Christus nobis est omnia. si vulnus curare desideras, medicus est: si febribus astuas, fons est: si gravaris iniquitate, justitia est: si auxilio indiges, virtus est: si mortem times, vita est: si coelum desideras, via est: si tenebras fugis, lux est: si cibum quæris, alimentum est.* *Lib. 3. de Virgin.*
 Cùm ergò Christus nobis sit omnia, nunc ut ab illo uno impetremus omnia, ad illum oculos conver- tamus omnes. Illi oculi, quibus Petrum respexit, nulli sunt clausi, omnibus sunt aperti. Paratus est vos omnes hac hora ex ara aspicere, aspiciendo illuminare, illuminando accendere, accendendo ad se convertere. Sed ut vos aspiciat, vult & à vo- bis aspici, & suspici. Quid sit cur aliquos non aspiciat, ex Augustino discite: *Dorsum habebam ad lumen, & ad ea quæ illuminabantur faciem; unde ipsa facies mea, quæ illuminata cernebam, non illuminaba- tur.* *Lib. I. confess. 6. 10.*
 Habetis faciem obversam mundo; dorsum Christo. Convertite dorsum ad mundum, & fa- ciem ad Christum, & convertet ad vos oculos suos Christus. Clamat ipse ad nos omnes hic præsentibus per os Zachariæ: *Convertimini ad me, & convertar ad vos.* *Zach. I. 3.*
 Auditis? convertimini, conver- tar. Averterat se Petrus à Christo negando, con- vertit

vertit se ad eum poenitendo. Itaq; omnium jam
& animi, & oculi ad eum convertantur, ut per
ejus oculos, ad eum revertamur. Ecce Christe
Ps. 144. *Oculi omnium in te sperant Domine.* Nos non sumus
15. *amplius ex numero illorum, qui oculos suos statuerunt
Ps. 16. 11 declinare in terram.* Scimus, quia terra vacua
Ps. 122. 2. *est & inanis; sed dicimus cum servo tuo: Sicut oculi
ancilla in manibus Domine sua, ita oculi nostri ad te Do-
minum Deum nostrum.* Ad te levavi oculos meos,
qui habitas in caelis, imò qui habitas nobiscum in
terris; es enim Emanuel. emitte super nos fulgur
tua, & fluent aromata nostra. Respice nos eodem
illo oculo, quo in domo Pontificis conversus re-
spexisti Petrum; & ut Petri, repente oculi nostri
deducant exitus aquarum; totum hoc templum
personabit planctibus, questibus, gemitibus, sus-
piriis. Aspice nos illis oculis, quibus cum Lazaro
è monumento foetidum resuscitares, lachryma-
tus es, & mox aperientur monumenta, & qui mor-
tui sunt, resurgent. Aspice nos illis oculis, quibus
aspiciebas turbam illam in deserto esurientem, &
mox misericordia motus, dicebas: *Miserere super
turbam.* Miserere super hanc turbam, quae firma-
vit super te oculos suos, donec ostendas nobis fa-
ciem tuam in excelsa habitaculo tuo, ubi abster-
ges omnem lacrymam ab oculis nostris, quando
te videbimus non amplius in speculo, & ænig-
mate, sed facie ad faciem, & salvi erimus.

C A P U T IV.

Christus in Concilio.

§. I.

Ducitur ad Concilium Seniorum.

Ps. 1. 1.

Est sacrum Davidis pronuntiatum: *Beatus vir
qui non abiit in Concilio impiorum.* Quid agemus
ne